studioglass

Quarterly publication of international glass art

spring 2004

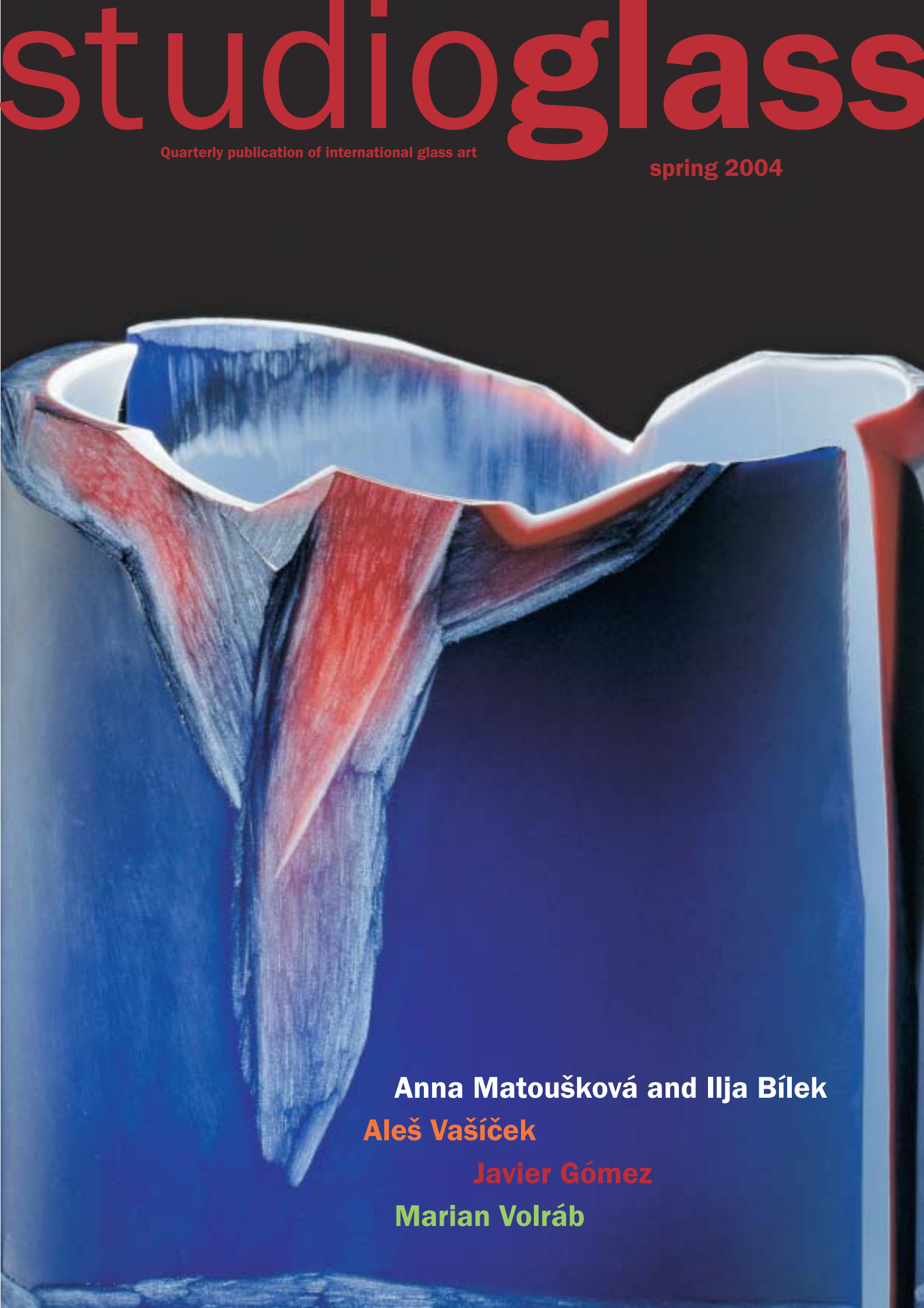

Anna Matoušková and Ilja Bílek

Aleš Vašíček

Javier Gómez

Marian Volráb

spring 04
Quarterly publication of international glass art
studioglass incorporating; 63ConnaughtStreet

Dear Readers!
We meet over another issue of the journal studio**glass, and just like Nature is waking up with many colours after the grey winter, we want the journal to be multicoloured in its offer of interesting information about what is going on at the glass scene (and not only there). We can read on its pages about how Anna Matoušková and Ilja Bílek have been presented by The Studio Glass Gallery in London; in the interview with Meda Mládková we will return to the revival of Sova Mill and learn something about her relationship to glass; the Profile column will outline the path of the art by Aleš Vašíček; and we will be invited by Javier Gómez to take a short glance at the historic and contemporary Spanish glass. We will also have a chance to see the world of Marian Volráb's artefacts; read a report about the disappearance, partial rediscovery and reconstruction of the timeless sculpture by René Roubíček from EXPO '58 in Brussels; as well as savour the pictorial reportage from the London fair "Collect" and other exciting things.**

In these days my attention (and certainly not just mine) was captured by the visit of the famous American architect Daniel Libeskind in Prague (known, for example, for his Jewish Museum in Berlin), who presented here a visually attractive project of a palace which was to serve as a Salvator Dalí Museum. Putting aside the lack of logic in the Dalí – Prague connection, it would be no doubt wonderful to have in our capital city a building by a world-renown architect (after all we already have Gehry and Nouvel). If only someone thought of making such a sanctuary for modern Czech glass! I wish us that. But perhaps we will be pleasantly surprised.

Vážení a milí čtenáři,
scházíme se nad dalším číslem časopisu studio**glass** a tak, jako se příroda pestře probouzí po šedivé zimě i my chceme, aby náš časopis byl pestrý ve své nabídce toho, co se děje zajímavého na sklářské scéně (a nejen té). Na jeho stránkách si přečteme s čím se v londýnské The Studio Glass Gallery představili Anna Matoušková s Iljou Bílkem, v rozhovoru s Medou Mládkovou se vrátíme k oživení Sovových mlýnů a dozvíme se něco o jejím vztahu ke sklu, rubrika Profil nám v krátkosti přiblíží oblouk, po kterém se ubírá tvorba Aleše Vašíčka a na letmý pohled na historii i současnost španělského skla nás pozve Javier Gómez. A to nás ještě čeká nahlédnutí do světa objektů Mariana Volrába, zpráva o zmizení, částečném znovunalezení a rekonstrukci nadčasové plastiky René Roubíčka z EXPO 58 v Bruselu, obrazová reportáž z londýnského veletrhu Collect a další zajímavosti.

V těchto dnech mne (a určitě nejen mne) zaujala pražská návštěva slavného amerického architekta Daniela Libeskinda (proslaveného například realizací Židovského muzea v Berlíně), který zde představil vizuálně zajímavý projekt paláce, který by měl sloužit jako muzeum Salvatora Dalího. Když pominu nelogičnost spojení Dalí – Praha, tak by jistě bylo zajímavé mít v našem hlavním městě stavbu od světoznámého architekta (konec konců už zde máme například Gehryho nebo Nouvela). Kdyby tak někoho napadlo, že takový stánek by si bezesporu zasloužilo české moderní sklo. To bych nám přála. Ale nechme se překvapit.

Olga Zámišová

2 in the news
Private view COLLECT 2004
Private view Rubikon

4 studio glass gallery
Anna Matoušková and Ilja Bílek

8 interview
Meda Mládková

14 profile
Aleš Vašíček

18 review
Javier Gómez

22 portrait
Marian Volráb

26 project
René Roubíček – Expo 58 Brusel

30 school
Valašské Meziříčí

32 where to go

33 what to see
Václav Cigler – Objects

32 in the next issue...

front cover
Marian Volráb
The Sign / 2001
32 x 23 cm

Private Viewing **COLLECT 2004 @ V&A**

London, February 19—20, 2004

1

2

3

4

5

6

7

8

9

1. Entrance to V&A and COLLECT 2004
2. David Abel Smith and Elisa in conversation with Zaf Iqbal
3. Neil Wilkin @ Adrian Sassoon
4. Artist Colin Reid being introduced to Sylva Petrová
5. Peter Miles & Joyce Simons
6. Candice Elena and Jill Campion in conversation at the Studio Glass Gallery stand
7. Glass Artists Gallery – Sydney
8. in conversation Colin Webster & Brian Usher
9. Marc & Diane Grainer

Private Viewing **Rubikon Group**

Václav Špála Gallery, Prague, 22. 4.—17. 5. 2004

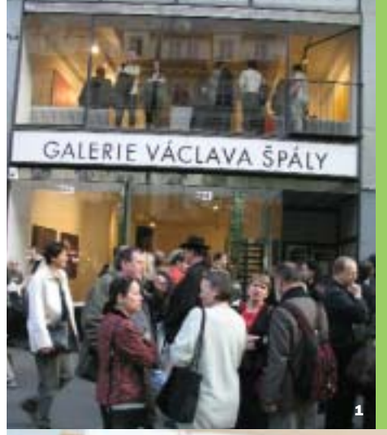

1

2

3

4

5

6

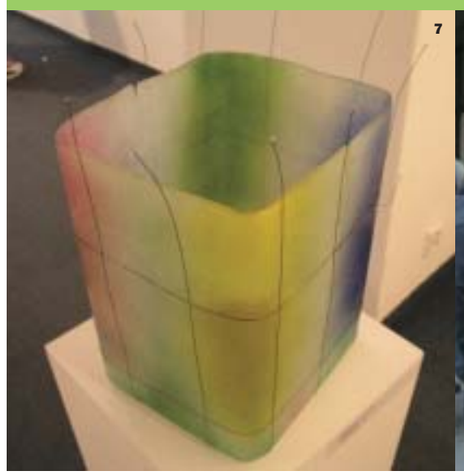
7

8

1. Václav Špála Gallery
2. Jiří Šuhájek admiring works by Jaroslav Matouš
3. Bohumil Eliáš and Dr. Hubert Matějček
4. Ivo Křen and Jaromír Rybák
5. Mr. and Mrs. Harcuba in conversation with Vladimír Jelínek and Mr. Žert
6. René Roubíček and Vladimír Zámiš
7. Object by Jaroslav Matouš
8. Gizela Šabóková and Vladimír Ťoupalík

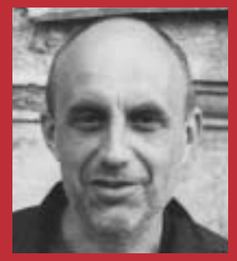

The Studio Glass Gallery, London from May 25–July 30, 2004 will be presenting a joint exhibition of the Czech glass artists **Anna Matoušková** and **Ilja Bílek**.

Search for Order Anna Matoušková and Ilja Bílek

text by Milan Hlaveš / photos by Petr Dörfl and Martin Polák

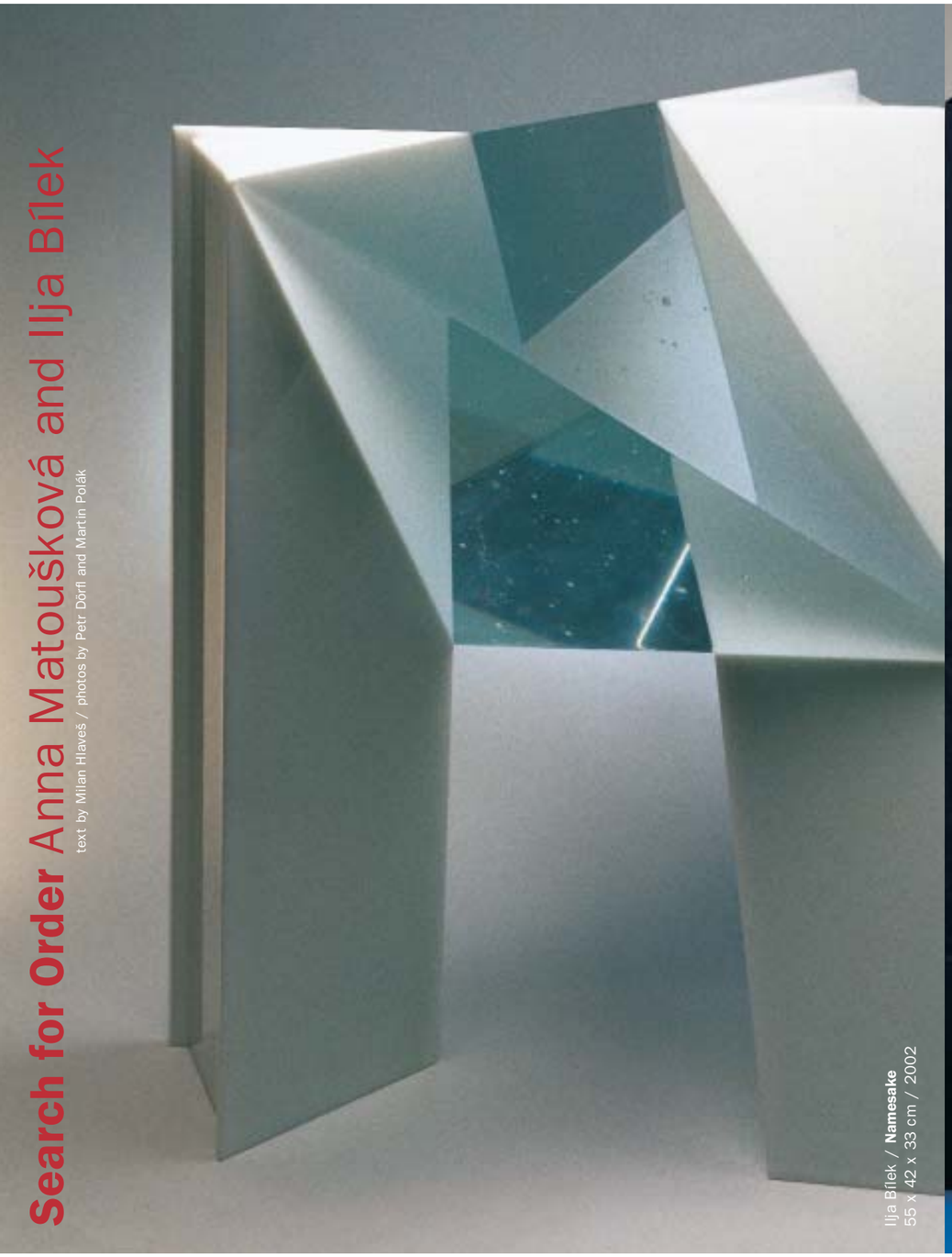

Ilja Bílek / **Namesake**
55 x 42 x 33 cm / 2002

Anna Matoušková / **"C"**
45 x 36 x 26 cm / 2002

In contrast to post-modernism, the glass artist and painter Anna Matoušková **prefers the rhythm arising from proportions and simple, almost minimalist, forms. In mould-melting her glass forms and relying on traditional composition, she takes great care with the scale of the sculptures. Her objects are reminiscent of architectural models. She uses the kind of glass that has the ability to produce an apparent change of colour in relation to the change of the atmosphere of illumination in the course of the day.**

Her works over the past decade can be divided into three basic styles. The first echoes the years immediately following her studies at the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague and is characterized by a striving for minimalism (works titled by Roman numerals). The second range is represented by additions of geometric forms, which achieves an almost architectural effect (works titled by letters of the alphabet). The third range consists of a series of circular rosette-like compositions with a diversely finished surface. In spite of the fact that the artist now devotes much of her time to her young family, her production continues to be rich both in terms of quantity and ideas.

Earlier this year in March, Ilja Bílek **justified his teaching and artistic activities, when the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague conferred upon him the university degree of Docent (senior reader). He delivered a lecture on this occasion, in which he described himself as a "researcher".**

Indeed, his rational approach makes him akin to a scientist who constructs his glass sculptures. He abandons any kind of improvisation and excludes any influence of coincidence. With the help of precisely elaborated works of art in the form of signs, he longs above all for finding an order. Lately, he has limited the colour scheme of his sculptures to the minimum. He combines, for example, only pure glass with white or other transparent components of one colour. Using a moderate scale of forms and colours, he achieves a surprisingly strong effect.

As the head of the Department of Glass at the Faculty of Applied Arts and Design at the University of Ústí nad Labem, Ilja Bílek professes a similar systematic approach in his teachings as he uses in his artistic endeavours. In this city in North Bohemia he has been successfully leading his students to individual artistic expressions since 1996.

Anna Matoušková and Ilja Bílek use the same medium and creative points of departure. However, seeing their joint exhibition makes it clear that they represent their perceptions of the surrounding world in interestingly different ways, even though both of them are starting from the same position.

Soustředěné hledání řádu Anna Matoušková a Ilja Bílek

Ilja Bílek / **Wandering Girl II**
48 x 29 x 33 cm / 2001

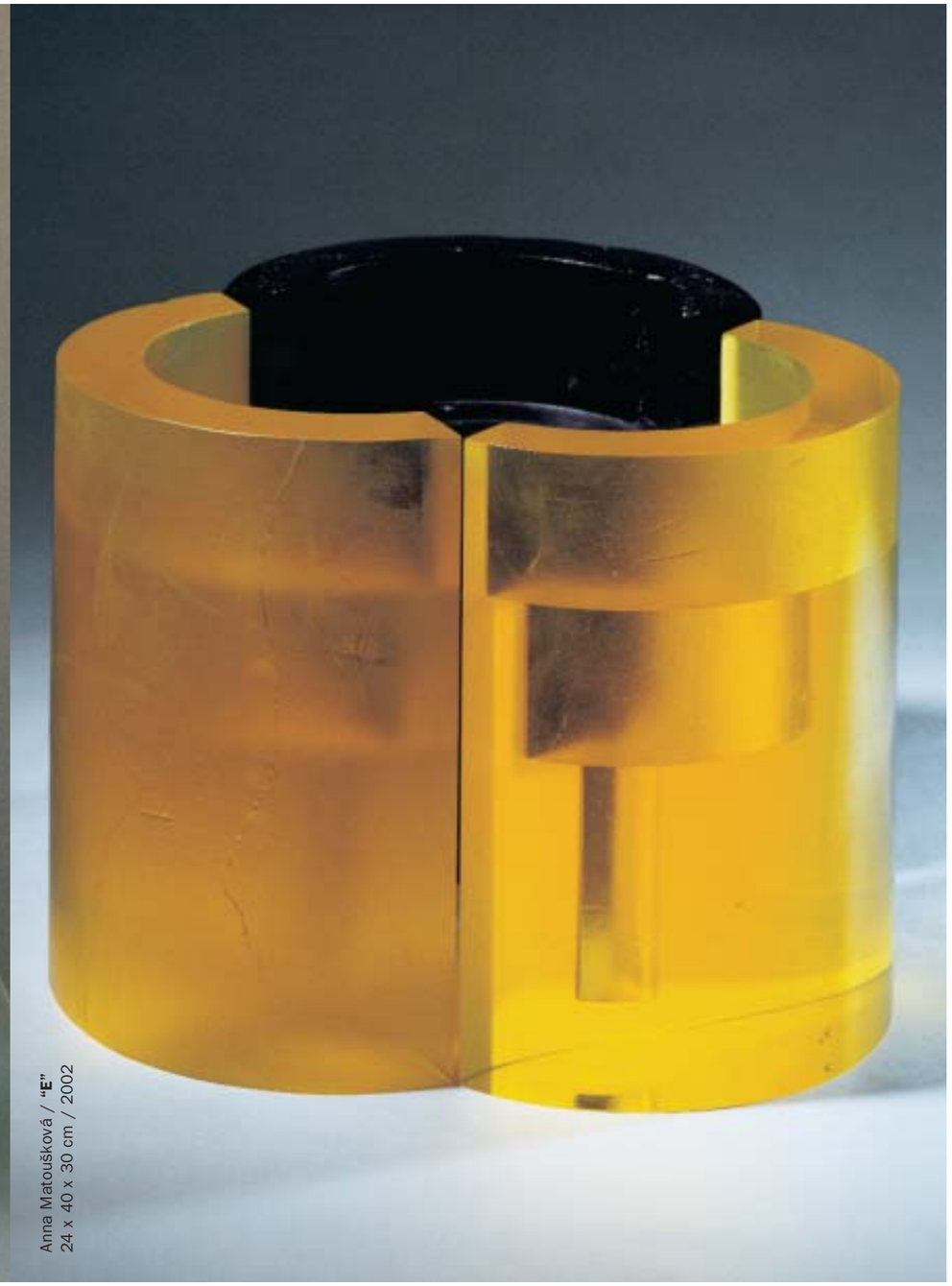

Anna Matoušková / **"E"**
24 x 40 x 30 cm / 2002

V londýnské The Studio Glass Gallery se od druhé poloviny května 2004 představují na společné výstavě dva čeští výtvarníci – Anna Matoušková a Ilja Bílek.

Sklářská výtvarnice a malířka **Anna Matoušková** dává v kontrastu s postmodernou přednost rytmu danému proporcemi jednoduchých až minimálních tvarů. Využívá poměrně jednoduchého způsobu výroby svých děl: taví bloky skla a využívá hladiny jako řezu. Volí tradiční komponování, záleží jí na měřítku plastik. Její objekty připomínají modely architektury. Používá takové druhy skla, které mají schopnost zdánlivě měnit barvu v závislosti na změně atmosféry osvětlení v průběhu dne.

Její tvorba posledních několika let by se dala rozdělit do tří základních okruhů. V prvním z nich doznívají léta krátce po školení na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze protknutá snahou o minimalismus (značeny římskými číslicemi). Ve druhé vrstvě sčítáním geometrických tvarů dosahuje až architektonického účinu (nazvány písmeny abecedy). Třetí okruh tvoří cyklus kruhových kompozic-rozet s různorodě upraveným povrchem. Přestože autorka nyní věnuje náležitý čas také své rodině s malými dětmi, je její tvorba nadále početně i názorově bohatá.

Ilja Bílek na sklonku března letošního roku po zásluze obhájil svou pedagogickou i uměleckou činnost a získal na pražské Vysoké škole uměleckoprůmyslové akademickou hodnost docenta. Při té příležitosti přednesl přednášku, ve které sám sebe charakterizoval jako badatele.

Vědce skutečně připomíná racionálním způsobem, kterým konstruuje své skleněné plastiky. Vzdává se jakékoliv improvizace a nepřipouští vliv náhody. Pomocí precizně zpracovaných kompaktních děl podoby znaků touží především po nalezení řádu. V poslední době omezil barevnost svých broušených lepených plastik na minimum. Kombinuje například pouze bezbarvé sklo s bílými nebo jindy s průhlednými jednobarevnými komponenty. Pomocí střídmé škály tvarů a barev dosahuje překvapivě silného účinu.

Podobně systematický přístup jako ve výtvarné činnosti Ilja Bílek vyznává při vedení ateliéru skla na Fakultě užitého umění a designu na univerzitě v Ústí nad Labem. V této severočeské metropoli od roku 1997 úspěšně vychovává své studenty k samostatnému výtvarnému myšlení.

Anna Matoušková a Ilja Bílek pracují se stejným materiálem a volí podobná tvůrčí východiska. Shlédnutí jejich společné výstavy ovšem objasní, že přestože oba vycházejí ze stejných pozic, je výsledek jejich zobrazování vjemů z okolního světa zajímavě odlišný.

Anna Matoušková

Born Narozena **1963, Prague, CZ**

Education Studia
1984—90 **Academy of Art Design & Architecture, Prague**
(prof. S. Libenský / prof. K. Vaňura / prof. V. Kopecký)

Public Collections Zastoupení ve veřejných sbírkách
—UPM, Prague, CZ
—MAVA, Madrid, Esp.

Solo Exhibitions Samostatné výstavy
1992 **Gallery Nakama, Tokyo, Japan**
1995 **Alternative Arts Gallery, London, UK**
1998 **Galerie V Kapli, Bruntál, CZ**
1999 **Studio Glass Gallery, London, UK**
2003 **Czech Centres Berlin, Germany**

Ilja Bílek

Born Narozen **1948, Liberec, CZ**

Education Studia
1965—69 **Secondary School Železný Brod,**
(dept. cast glass)
1969—75 **Academy of Art Design & Architecture, Prague**
(prof. S. Libenský)

Public Collections Zastoupení ve veřejných sbírkách
—UPM Prague, CZ
—Moravská Galerie Brno, CZ
—Ulster Museum, Belfast, N. Ireland, UK
—Museum of Decorative Arts, Hamburg, Germany

Solo Exhibitions Samostatné výstavy
1977 **Galerie Karolina, Prague, CZ**
1986 **Malá Výstavní síň, Liberec, CZ**
1993 **Glas Galerie Hittfeld, Germany**
1998 **Galerie na Jánském Vršku, CZ**
1999 **Studio Glass Gallery, London, UK**

Motto:
If a nation's culture survives,
then so too does the nation.
Jan Mládek (1912–1989)

Autumn 2003 the permanent exhibition from the collection of Jan and Meda Mládek—Museum Kampa—opened in the reconstructed Sova Mill. In addition to the pioneer of abstract art František Kupka and the Cubistic sculptor Otto Gutfreund, the collection comprises works by prominent artists from the Czech lands, Slovakia, Hungary, Poland and former Yugoslavia. In reconstruction, glass elements have been applied. Therefore I asked Mrs. Meda Mládková for an interview, posing the following questions:

Footbridge **Lávka** Václav Cigler
Tower and Brooklet **Věž a Potůček**
Marian Karel

Meda Mládková

text by Olga Zámišová / photos by Pavel Štecha and archive of editor

What is your relationship to glass in architecture?
The glass in architecture is a topic which interests me very much. It is a material which, in my opinion, goes well with any architecture. I think that Czech glass artists are I think that Czech glass artists are a name in the world and they could make it in architecture, which would be wonderful. It is certainly a great opportunity.

Did you have an idea how to adapt Sova Mill for the needs of a museum, and what led you to the decision to use in reconstruction the glass elements?
I felt that glass would go well with the existing architecture, but it was really very difficult and complicated to push it through. The local press wrote many times about the whole affair both in positive and negative terms. That is why I do not want to talk about it too much. In the end I asked for advice and help the glass artist Václav Cigler, my friend of many years. It was him who brought Marian Karel and Dana Zámečníková; they created a model which was adjusted in the process, according to which way the work was done.

Are you satisfied with the overall appearance of the applied glass elements?
I am very happy. The terrace is wonderful just like the tower, the passageways and the brook. But it is not all. I like things in odd numbers. One glass element is still missing here. I would like to build accommodation for guests above the former barn, and there I would like to have glass. It is still waiting to be realized.

Which Czech glass artists are close to your heart?
In the early 1980s I dealt for two years in particular with Czech glass. I selected Libenský, Brychtová, Roubíček, Kopecký, Cigler, Harcuba and Lišková. I wanted to show various forms of Czech glass in America. I organized exhibitions and many lectures, and published a catalogue "Czechoslovak Glass—Seven Masters". It was issued for the exhibition which took place between January and May 1983 at the American Arts and Crafts Museum in New York. In the following years my main focus was oriented toward the modern visual arts.

When you were building the collection, did you have an idea that you would donate it to the city of Prague one day?
I was not building a collection; it came into being gradually from my effort to help the artists who were not allowed to present themselves publicly in their countries. The works of art have been selected by me from those whom I wanted to support since I liked them the most and they were giving me the most by their art. A collection for a museum is built in another way.

You had very good taste.
In retrospective I agree. The theoretician Jindřich Chalupecký used to tell me, "You are difficult, but you have a wonderful eye."

So when did you decide to donate the collection to Prague?
At first my husband and I decided that František Kupka's works will stay in Washington in the National Gallery and that all the modern art would go to Prague to the National Gallery. My husband died, and when I came in 1989, I realized that it made sense to give the whole collection to Prague, and so it happened.

Originally you wanted to put the collection to a cloister. Why?
I wanted a cloister because I said to myself that artists actually prayed with their art. They could not exhibit, no one was allowed to write about them, they were not allowed to go abroad; they stayed at home and worked. It is as if they subconsciously invented styles which were rather laborious. They elaborated their artefacts for a long

time, and that is why they are so powerful emotionally, full of inner experiences and the soul of their creators. Therefore I was interested in the former Augustinian Monastery in Karlov. But unfortunately it did not work out.

Is it why you have decided for Sova Mill?
No, I did not. I lived nearby and went around quite often. I liked that building very much, but it was already booked. However, the person who booked it changed his mind, and so I started to work on it and in the end I have got the building for my plan.

Unfortunately, Sova Mill was affected by the 2002 flood. How much devastating it was?
This fact delayed the opening of the museum. Several exhibits were broken, such as the glass wall by Dana Zámečníková, some were taken away by the water. It was of course very unpleasant. However, it is behind us, the gallery is open and functioning.

Thank you for the interview.

Na podzim loňského roku byla otevřena stálá expozice sbírky Jana a Medy Mládkových – Museum Kampa – v rekonstruovaných Sovových mlýnech. Kromě děl průkopníka abstraktního umění Františka Kupky a kubistického sochaře Otto Gutfreunda obsahuje sbírka díla významných umělců z Čech, Slovenska, Maďarska, Polska a bývalé Jugoslávie. Při rekonstrukci byly také použity skleněné prvky. Proto jsem paní Medu Mládkovou požádala o rozhovor a zeptala se jí:

Motto:
Přežije-li kultura, přežije národ.
Jan Mládek (1912–1989)

Jaký je váš vztah ke sklu v architektuře?
Sklo v architektuře je téma, které mě velmi zajímá. Je to materiál, který se podle mého názoru dobře doplňuje s jakoukoli architekturou. Myslím si, že čeští sklářští výtvarníci jsou ve světě pojmem a mohli by se v architektuře prosadit, což by bylo báječné. Určitě to je velká příležitost.

Měla jste představu, jak Sovovy mlýny upravit pro potřeby galerie a co vás vedlo k rozhodnutí použít při rekonstrukci skleněné prvky?
Cítila jsem, že sklo by se se stávající architekturou dobře skloubilo, bylo ale velmi složité a komplikované to prosadit. O celé záležitosti se mnohokrát psalo ve zdejším tisku v pozitivním i negativním duchu. Proto už o tom nechci moc mluvit. Nakonec jsem se obrátila s žádostí o radu a pomoc na sklářského výtvarníka Václava Ciglera, svého dlouholetého přítele. On přivedl Mariana Karla a Danu Zámečníkovou, udělali model, který se postupně upravoval a podle něj se pracovalo.

Jak jste spokojena s celkovým vyzněním použitých skleněných prvků?
Jsem velmi spokojena. Terasa je nádherná, stejně tak věž, průchody, potůček. Ještě to ale není vše. Mám ráda věci v lichém počtu. Tady chybí ještě jeden skleněný prvek. Nad bývalou konírnou bych chtěla vybudovat ubytování pro hosty a tam bych byla ráda, kdyby se sklo ještě použilo. To zatím na realizaci teprve čeká.

Kteří čeští sklářští výtvarníci jsou vám blízcí?
Začátkem osmdesátých let jsem se zabývala dva roky především českým sklem. Vybrala jsem si pana Libenského, Brychtovou, Roubíčka, Kopeckého, Ciglera, Harcubu, Liškovou. Chtěla jsem v Americe ukázat různé podoby českého skla. Pořádala jsem výstavy, mnoho přednášek a vydala katalog – Czechoslovak Glass – Seven Masters. Byl vydán k výstavě, která probíhala v období leden–květen 1983 v American Craft Museu v New Yorku. V dalších letech jsem ale svůj hlavní zájem orientovala zase k modernímu výtvarnému umění.

Když jste sbírku budovala, měla jste představu, že ji jednou věnujete Praze?
Sbírku jsem nebudovala, vznikala postupně z mé snahy pomáhat výtvarníkům, kteří se nesměli ve své zemi veřejně prezentovat. Tyto věci jsou vybrané mnou od těch, které jsem chtěla podpořit, protože se mi nejvíce líbili a nejvíce mi svým uměním dávali. Sbírka pro muzeum se buduje jiným způsobem.

I also asked the glass artists who participated in the reconstruction for a few words.

I asked Václav Cigler:
How did you approach this task?
Naturally, we felt rather flattered when Meda Mládek invited us to collaborate. It was in a way an expression of patriotism since we let ourselves be inspired by her, by her enthusiasm, without which this work would have never been created. The work took a long time. I kept meeting with Dana Zámečníková and Marian Karel, and for hours we discussed not only the concept, but also the individual components in detail. Although each piece has been made by its author—I devoted myself in particular to the terrace and the bridge—it is a collective work, and I am happy with it.

I addressed Marian Karel with the following question:
What were your feelings?
I was attracted to it very much. The proximity to the river was inspiring. I love water as an element; during Renaissance, a garden without water would be unthinkable. And this was what I intended to realize here. Not a calm lake, but water going from somewhere to somewhere, a water line connecting the building with the river, the surrounding world, making its way through a narrow slit between houses. Its vertical counterpoint is the so much discussed glass tower, which, however, merely continues where the original building had burnt out and whose slanted ending logically closes this element. Yes, I am glad that I have had the opportunity to be part of this project.

Měla jste dobrý vkus a odhad.
Když to teď vidím, tak ano. To mi říkal vždy teoretik Jindřich Chalupecký. „Jste difikltní, ale máte báječný oko.“

Kdy jste se tedy rozhodla věnovat sbírku Praze?
Nejprve jsme se s mým manželem rozhodli, že práce Františka Kupky zůstanou ve Washingtonu v Národní galerii a všechno moderní umění přijde do Prahy do Národní galerie. Můj manžel zemřel, a když jsem sem přijela v roce 1989, uvědomila jsem si, že teď dává smysl dát celou kolekci do Prahy a tak se také stalo.

Původně jste chtěla sbírku umístit v klášteře, proč?
Chtěla jsem klášter, protože jsem si říkala, že ti výtvarníci se vlastně s tím uměním opravdu modlili. Nemohli vystavovat, nikdo o nich nesměl psát, nesměli jezdit do ciziny, byli doma a tvořili. Jako by si podvědomě vymýšleli styly, které byly hodně pracné. Pracovali na svých dílech dlouho, proto jsou tak pocitově silná, plná vnitřních prožitků a duševna svých tvůrců. I proto jsem měla zájem o bývalý klášter augustiniánů na Karlově. Ale to bohužel nevyšlo.

Proto jste se rozhodla pro Sovovy mlýny?
Ne nerozhodla. Kousek od nich jsem bydlela a chodila často kolem. Moc se mi ten objekt líbil, ale byl už zadaný. Dotyčný zájemce si vše nakonec rozmyslel a tak jsem se o ně začala zajímat a nakonec je pro svůj záměr získala.

Bohužel i Sovových mlýnů se dotkla povodeň v roce 2002. Byla hodně devastující?
Tato skutečnost otevření muzea oddálila. Některé exponáty se rozbily, například skleněná stěna Dany Zámečníkové, něco voda odnesla. Bylo to samozřejmě velmi nepříjemné. Už je to ale za námi, galerie je otevřená a funguje.

Děkuji za rozhovor.

O pár slov jsem požádala i sklářské výtvarníky, kteří se na rekonstrukci podíleli.

Václava Ciglera jsem se zeptala:
Jak jste k tomuto úkolu přistupovali?
Cítili jsme se přirozeně velmi poctěni, když nás Meda Mládková vybídla ke spolupráci. Byl to svým způsobem projev takového vlastenectví, protože jsme se jí samotnou nechali inspirovat, jejím entuziasmem, bez něhož by toto dílo nikdy nevzniklo. Ta práce trvala dlouho, scházeli jsme se společně s Danou Zámečníkovou a Marianem Karlem a nekonečné hodiny prodebatovávali nejen koncepci, ale i věci v určitých detailech. I když za každou částí stál autor – já sám jsem se věnoval hlavně terase s lávkou – je to práce kolektivní a jsem s ní spokojen.

Mariana Karla jsem oslovila otázkou:
Jaké byly vaše pocity?
Velice mne to lákalo. Ta blízkost řeky byla inspirující. Miluji vodu jako živel, v renesanci byla zahrada bez vody nemyslitelná. A to jsem chtěl zde realizovat. Ne klidné jezírko, ale vodu jdoucí odněkud někam, vodní linku propojující objekt s řekou, s okolním světem, prodírající se úzkou štěrbinou mezi domy. Vertikálním protipólem je tolik diskutovaná skleněná věž, která ale jen pokračuje v místech, kde původní stavba vyhořela a jejíž šikmé zakončení jen logicky uzavírá tento prvek. Ano, jsem rád, že jsme se s tímto dílem potkali.

text by Olga Zámišová / photos Petr Dörfl and Gabriel Urbánek

Aleš Vašíček

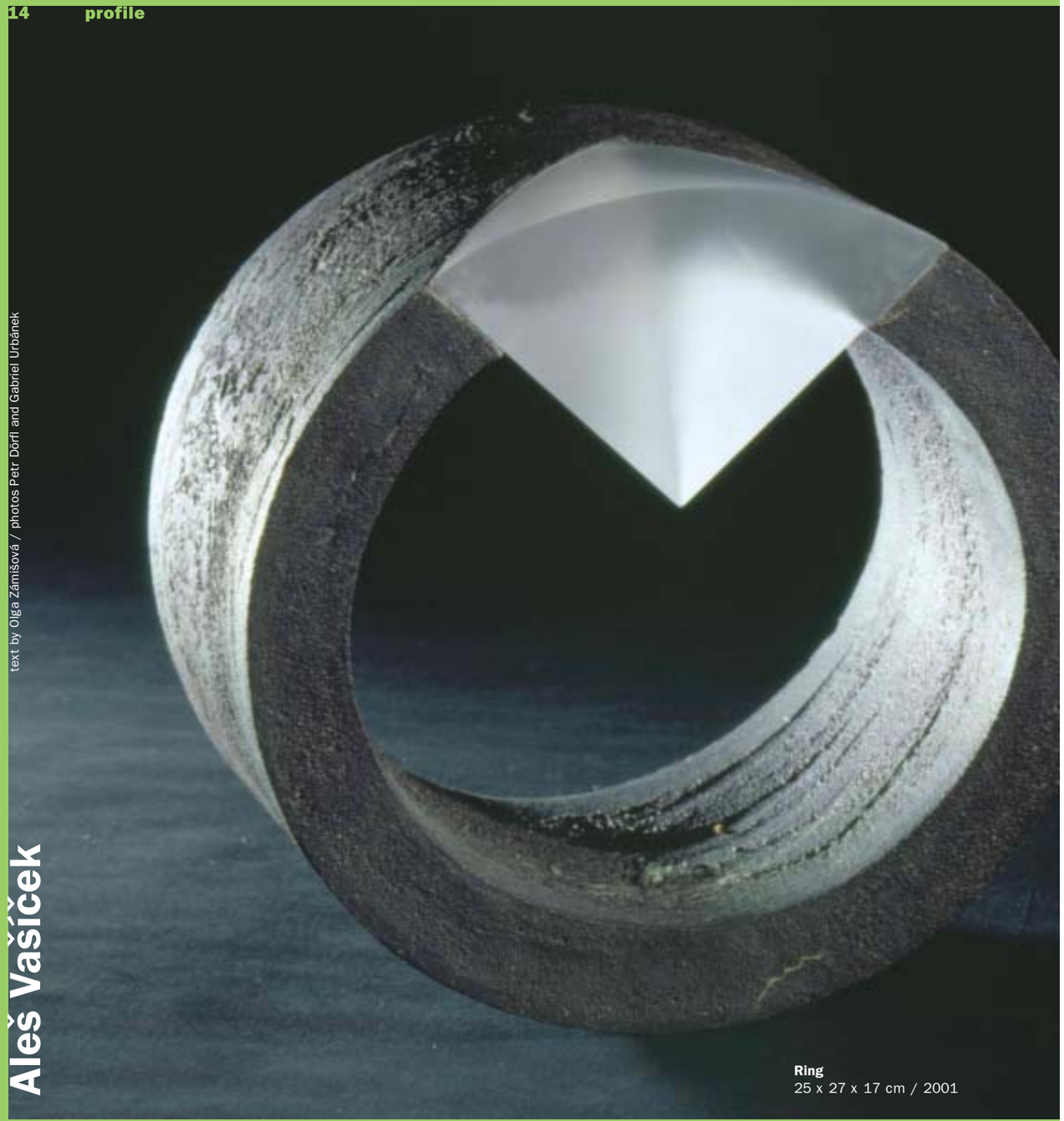

Ring
25 x 27 x 17 cm / 2001

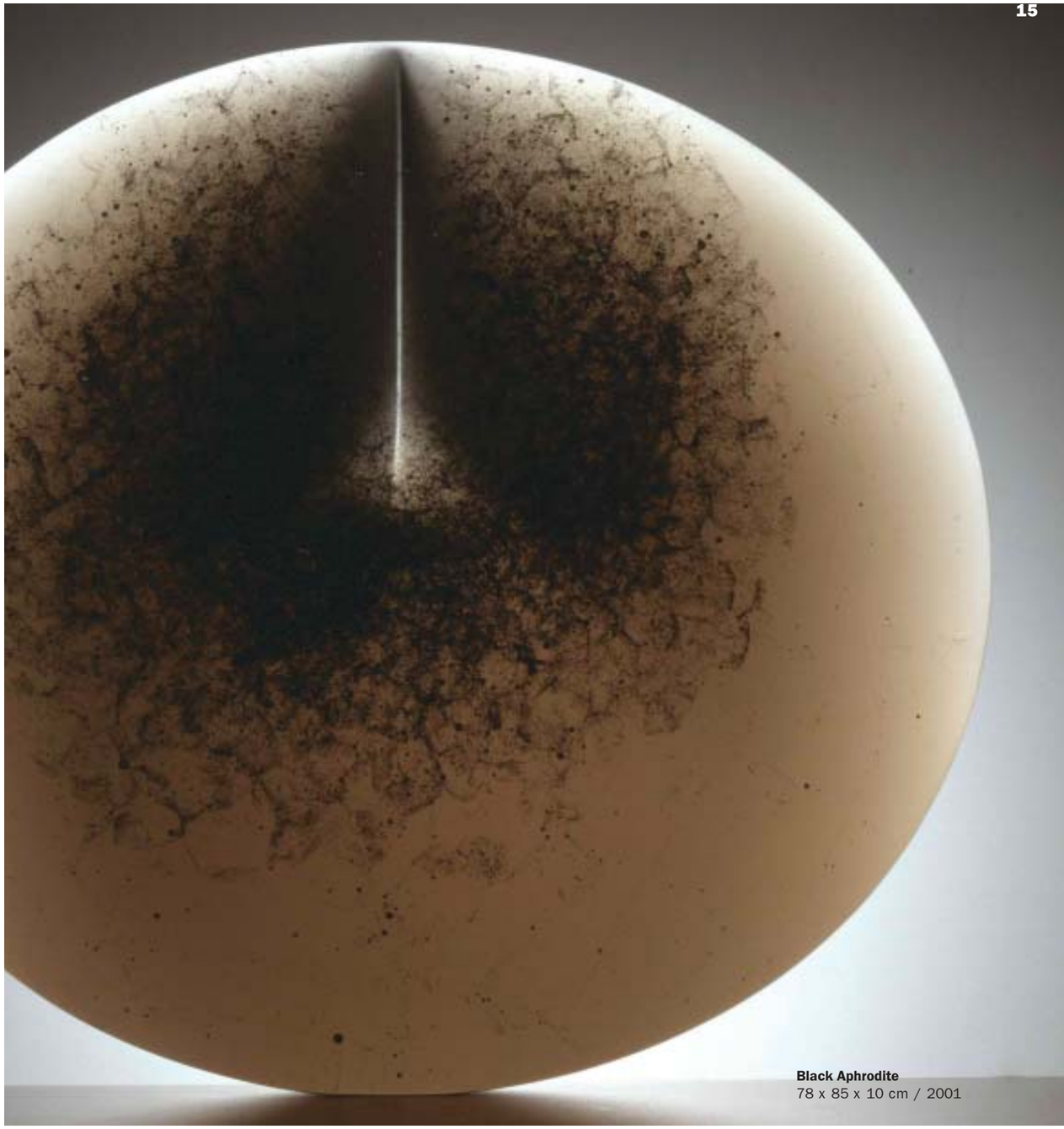

Black Aphrodite
78 x 85 x 10 cm / 2001

Works by Aleš Vašíček will be on show at the Studio Glass Gallery, London, autumn 2004.

Aleš Vašíček

Born 1947, Ostrava, CZ

Studies
1962—1966
Secondary Glass-making School in Železný Brod
1966—1972
Academy of Arts, Architecture and Design in Prague, Department of Professor Stanislav Libenský

Prizes
1990 **Grand Prix at the international exhibition “Glass Kanazawa ’90” in Japan**
2000 **Honourable Mention for *VESSELS* at the international exhibition in Koganezaki, Japan**

Aleš Vašíček **has been strongly influenced and guided by his studies under Stanislav Libenský, who by his progressive approach extricated the tuition from the tight vest of the curriculum, allowing for free expression. In the 1970s and 1980s Aleš Vašíček devoted himself to prismatic optical sculpture, making a considerable contribution to its development, creating original geometric sculptures by cutting and glueing. These sculptures were the centre of attention at the international show “New Glass 79” in Corning (US), which presented a juxtaposition of two streams, the technology of hot glass and the geometrically shaped compositions, which give a credit to optical qualities of cut glass mass. In the late 1980s Vašíček began to deal with melted sculpture, acquiring his own furnace in his studio. This enabled him to create independently and look for new forms. This path is represented by his departure from a bright, shiny surface of the cut to the sculptural expression using melted material with its colour shades, a natural, non-processed shape and a matt surface, which works with the light in an entirely different way than the “cut” sculpture. The abstraction is being transformed into more specific forms, where the determining element is a circle in diverse variations. In recent years, Aleš Vašíček seems to arriving at a synthesis of his individual stages, to partial returns to the techniques of cutting and gluing, to a pure crystal, which makes it possible for him to meet the sculptural ideas without external influences and effects.**

Aleš Vašíček

Narozen 1947 v Ostravě

Studia
1962—1966 Střední uměleckoprůmyslová škola sklářská Železný Brod
1966—1972 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze – atelier prof. Stanislava Libenského

Ceny
Grand Prix na mezinárodní výstavě Glass Kanazawa ’90 – Japonsko 1990
Honorable Mention, Vessels na mezinárodní výstavě Koganezaki – Japonsko 2000

Objekty Aleše Vašíčka budou na podzim roku 2004 vystaveny ve Studio Glass Gallery v Londýně.

Aleše Vašíčka silně ovlivnilo a nasměrovalo studium u Stanislava Libenského, který svým pokrokovým přístupem vymanil výuku z těsného kabátu učebních osnov a povolil volný přístup k vyjádření. V sedmdesátých a osmdesátých letech se Aleš Vašíček intenzivně věnoval prismatické plastice, k jejímuž vývoji značně přispěl a dovedl broušením a leštěním objevovat svébytné geometrické skulptury. Těmi na sebe zásadně upozornil zejména na světové přehlídce New Glass 79 v Corningu, kde se střetávaly dva směry, technika horkého skla a geometricky tvarované kompozice, které dávaly vyniknout optickým vlastnostem přebroušené skloviny. Koncem osmdesátých let se začíná zabývat tavenou plastikou a pořizuje si do své dílny vlastní pec, která mu umožňuje nezávislost tvorby a hledání nových forem. Touto cestou je odklon od čistého lesklého povrchu brusu k sochařskému vyjádření pomocí tavené materie s jejími barevnými odstíny, přirozeným, neopracovaným tvarem a matným povrchem, který pracuje se světlem zcela jinak, než broušená plastika. Abstrakce se mění na konkrétnější tvary, kde určujícím prvkem se stává kruh v různých variacích. V posledních letech jakoby docházelo u Aleše Vašíčka k syntéze jednotlivých etap, k částečným návratům k technikám broušení a leštění, k čirému křišťálu, který mu umožňuje naplnění sochařských představ bez vnějších vlivů a efektů.

Aleš Vašíček

Soft Cut
75 x 65 x 12 cm / 1999

Topaz disc
78 x 85 x 10 cm / 2001

White cave
70 x 85 x 17 cm / 2001

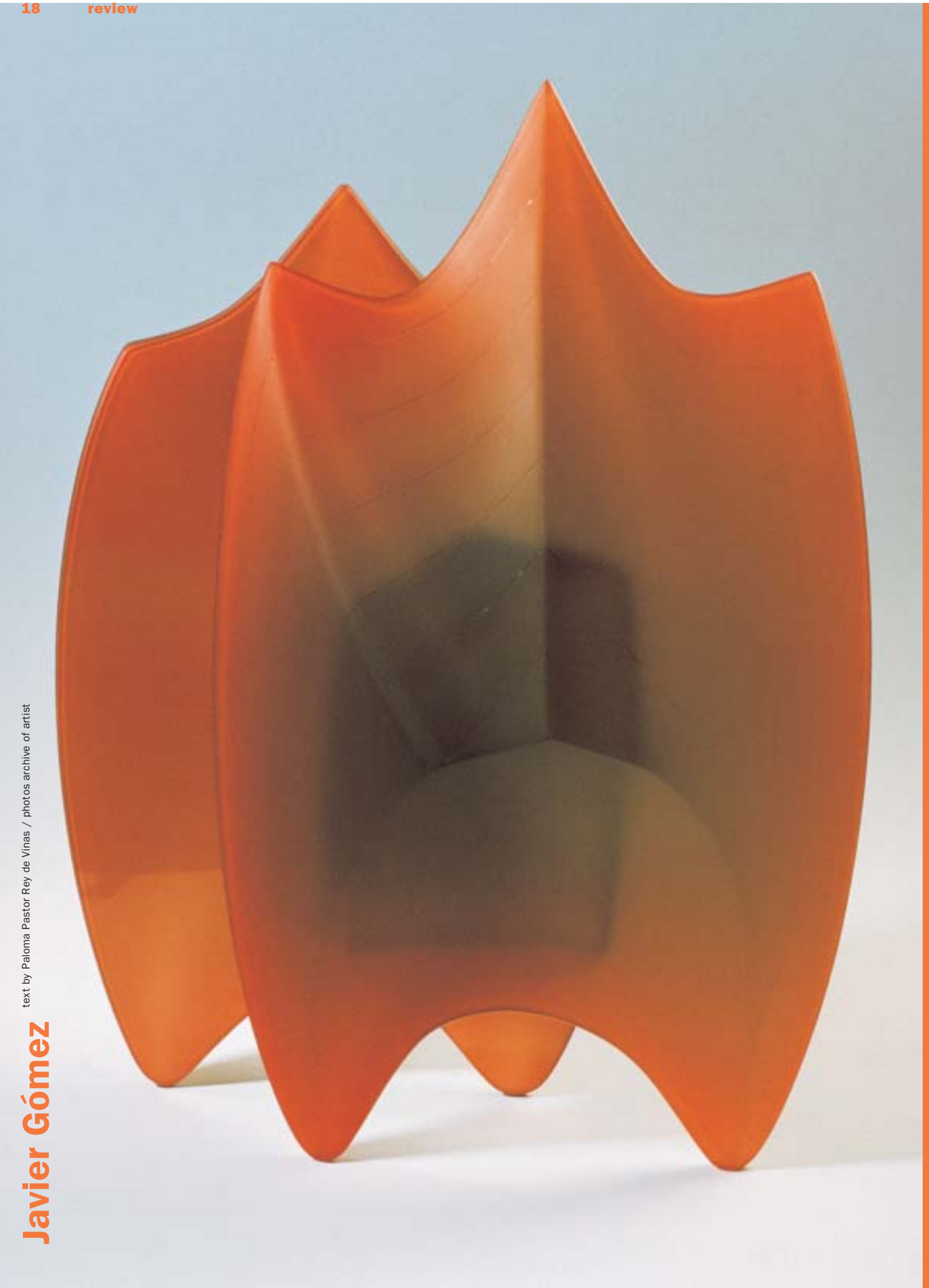

Javier Gómez

text by Paloma Pastor Rey de Vinas / photos archive of artist

Javier Gómez

born 1957 / Avila, Spain
Narozen 1957 / Avila, Španělsko

Artistic Director of the Museum of Glass in the city of Alcorcon –Madrid (MAVA)
Umělecký ředitel Místního muzea uměleckého skla v Alcorconu v Madridu (MAVA)

Solo Exhibitions Samostatné výstavy
1987 **Civic Centre Alcorcon, Madrid, Spain**
1988 **Ministry of Culture, Madrid**
—Centro Cultural Villa, Mostoles, Madrid
—Galerie Quorum, Madrid
1990 **Casa de la Cultura, Ciudada Real, Madrid**
—Galerie De Amon, Paris, France
1994 **Galerie de Arte, Diez Alcolado, Madrid**
1997 **Galerie Dionis Bennassar, Madrid**
—Casa de la Cultura S L del Escorial, Madrid
—Casino Gran Madrid, Madrid
1998 **Galerie L, Hamburg Germany**
2000 **MAVA Alcorcon, Madrid (Retrospective)**
2003 **Finnish Glass Museum, Riihimaki, Finland**

Works in Museums Zastoupení v muzeích
—Corning Museum, Corning , USA
—MAVA Alcorcon, Madrid, Spain
—Glass Museum, Sars Poteries, France
—Glass Museum, Liege , Belgium
—Glass Museum, Ebeltoft, Denmark
—Glasmuseum Frauenau, Germany
—Museum Fur Kunst und Gewerbe, Hamburg, Germany

Espacio Abierto VII
76 x 29 x 26 cm / 2002

Spain counts with a rich and varied glass heritage due to its geographical situation and its historical past. A number of archaeological excavations proves the presence of the first glass items shaped like small beads from the Bronze age, as well as a large quantity of blown and flat glass during Roman period, confirming the presence of glass workshops in numerous Spanish regions.

Due to its geographical proximity to other European countries, since ancient times Spain has been centre of cultural confluences that left its traces on many adjoining regions. The presence of oriental roots in Andalusian and Catalan production centres from 16th to 18th centuries, or Venetian influence in other castilian manufactures by the same dates are quite noticable. Particularly, glass made at the Royal Glass Manufacture of La Granja has been inspired by Bohemian glass. However local glass has always maintained its own style and identity that identifies and differs it from other manufactures of adjoining countries.

If its past has coexisted with other bordering countries, naturally at the present time it is also possible to notice very different cultural accents. Alluding to contemporary sculptural glass, the Studio Glass Movement was born in Spain at the end of the 1970s on the initiative of Joaquín Torres. Self-taught artist, Joaquín Torres was the predecessor in Spain of sculptural laminated glass. Inspired by other 1980s European artists, Joaquín Torres created a rational constructivism through opposite geometrical shapes, square and sphere, resorting a lot of times to empty the vitreous material to create what resembles like suspended hanging spheres.

As with Joaquín Torres, Javier Gómez has also used from the beginning of his work in the middle of the 1980s and with a more advanced technique, superposed laminated, monochrome and cold cut glass, working its surface with "craquelures" and sandblastings, to create what resembles some form of eroded surfaces where light is condensed. Using superimposed sequential planes that spread out in the space, he generated different movement and stages in his sculptures, removing from representational art and getting closer to geometrical abstraction.

His creative spirit takes him tirelessly to work during many years on the repetitive sequence of planes, till the moment when, in the 1990s, he decided to separate from previous centrifugal movement to search inherent colour exploration. On the other hand a very considerate and deliberate change led Javier Gómez to a new language of expression where volume of shapes and gradation and translucence of colours get each time more and more intense. Work that could be situated in a mid way between sculpture and stained glass window and that could be defined as sculptural stained glass window. That is to say, he rescues from stained glass window chromatic range and translucence of glasses, apart from its surface treatment, and he takes from sculpture volume, form and shape.

Javier Gómez**, as sculptor and founder of Museo Municipal de Arte en Vidrio de Alcorcón (Local Museum of Glass Art in Alcorcón – Madrid, MAVA) is one of most renowned and notable exponents from present contemporary glass scene in Spain. His work, that has recently been exhibited at the Suomen Lasimuseuo (Finnish Glass Museum – Autumn 2003), with which we are linked by a long account of common exhibition projects, has served to introduce the retrospective work of Javier Gómez beyond the Spanish borders.**

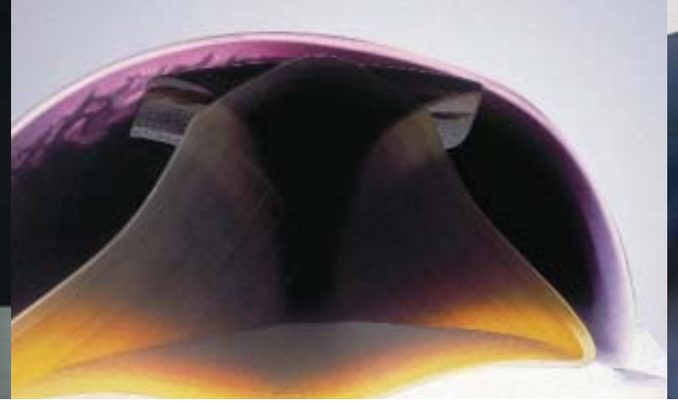

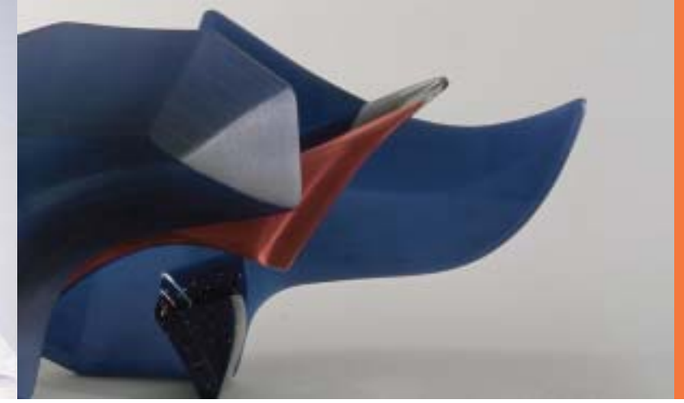

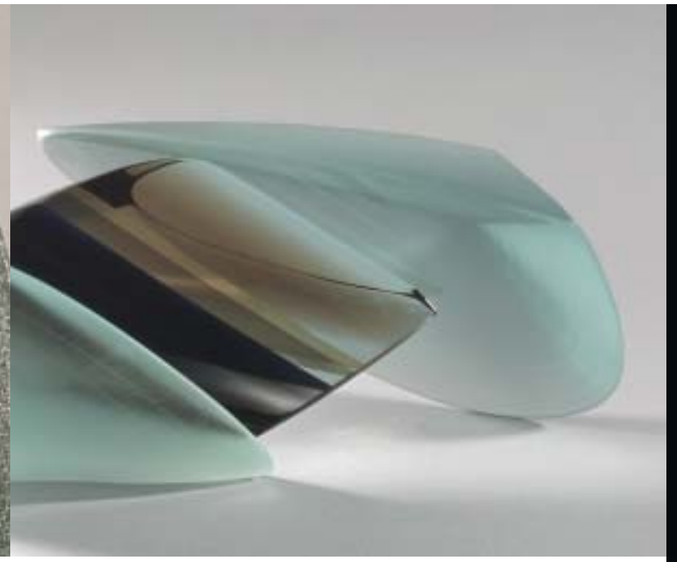

Javier Gómez

Španělsko má bohaté a rozmanité sklářské dědictví vzhledem ke své zeměpisné poloze a historické minulosti. Řada archeologických vykopávek dokládá výskyt prvních skleněných předmětů ve tvaru korálků v době bronzové i velké množství dutého a plochého skla z doby románské, což potvrzuje existenci skláren v četných španělských krajích.

Díky své geografické blízkosti k dalším evropským zemím bylo Španělsko od starověku centrem setkávání kultur, což zanechalo stopy na mnoha přilehlých regionech. Zvlášť patrné jsou orientální kořeny andaluských a katalánských výrobních středisek od 16. do 18. století či benátský vliv v jiných kastilských manufakturách z téhož období. Sklo vyráběné v Královské sklářské manufaktuře v La Granja se od nepaměti inspirovalo českým sklem. Přesto si místní sklo vždy zachovalo svůj svébytný styl a totožnost, které jej odlišují od produkce jiných manufaktur v sousedních zemích.

Jestliže v minulosti Španělsko koexistovalo s ostatními sousedními zeměmi, i dnes je možno postřehnout velmi různorodé kulturní akcenty. Co se týče současné skleněné plastiky, hnutí ateliérového skla se ve Španělsku zrodilo koncem 70. let z iniciativy sochaře Joaquína Torrese. Joaquín Torres byl výtvarník-samouk, který se ve Španělsku stal předchůdcem vrstvených skleněných soch. Inspirován jinými evropskými umělci 80. let Joaquín Torres dospěl prostřednictvím protikladných geometrických tvarů čtverce a koule k racionálnímu konstruktivismu. Často se uchyloval k vyprázdnění sklovitého materiálu, čímž vytvářel objekty podobné zavěšeným koulím.

Podobně jako Joaquín Torres i Javier Gómez od počátku své tvorby v polovině 80. let využíval pokročilejší techniku vrstveného, laminovaného, monochromního a brouseného skla, jehož povrch opracovával pomocí „craquelures“ a pískování, čímž vytvářel jakousi formu erozivních povrchů, na nichž se kondenzuje světlo. Prostřednictvím vrstvených po sobě následujících ploch, které se rozprostírají v prostoru, generoval ve svých plastikách různý pohyb a stádia, čímž se dostával od obrazného umění blíže ke geometrické abstrakci.

Tvůrčí duch neúnavně vedl Gómeze po mnoho let k práci na opakujících se sekvencích ploch až do okamžiku, kdy se v 90. letech rozhodl vymanit z předchozího odstředivého hnutí a hledat základní barevnost. Tato velmi uvážlivá a promyšlená změna dovedla Javiera Gómeze k novým výrazovým prostředkům, kdy se stále více zintenzivňuje objem tvarů, stupňování a průhlednost barev. Jeho tvorbu lze zařadit napůl mezi plastiku a napůl vitráž a lze ji definovat jako sochařskou vitráž. To znamená, že z vitráží si bere barevnost a průsvitnost skla (kromě jeho povrchové úpravy) a ze sochařství zase objem, formu a tvar.

Javier Gómez, jako sochař a zakladatel Místního muzea uměleckého skla v Alcorcónu v Madridu (Museo Municipal de Arte en Vidrio de Alcorcón zvané MAVA), je jedním z nejproslulejších a nejpozoruhodnějších exponentů současné sklářské scény ve Španělsku. Na podzim 2003 uspořádalo Finské muzeum skla (Suomen Lasimuseuo), s kterým nás pojí dlouhá řada společných výstavních projektů, retrospektivní výstavu jeho díla, na které představilo jeho tvorbu za hranicemi Španělska.

Esfera I – 03
diameter 50 x 17,5 cm / 2003
Espacio Abierto XLVIII
33 x 70 x 11 cm / 2001
Espacio Abierto VI
8,5 x 43 x 14 cm / 2003

Arco
17 x 23,5 x 7 cm / 2003
Espacio Abierto V
16 x 43,5 x 27 cm / 2003

Espacio Abierto VII
76 x 29 x 26 cm / 2002

Marian Volráb's World of Objects

text by Alena Volrábová / photos Gabriel Urbánek and Jan Jindra

In Space I
50 x 68 cm / 2001

Marian Volráb **does not focus on any particular technology, making full use of glass just in the form he needs at any particual moment: sometimes these are metallurgical, layered hollow shapes, another time, especially in the recent period of his work, he himself creates reliefs which he melts and finishes by cutting.**

There was no recent artistic trend which would influence Marian Volráb, who stubbornly goes his own way. From the beginning, Volráb's main subject was the existence of a human being with all his/her relations and relationships, with all revulsions of life, the oppressive solitude, the tragic moments in everyone one of us.

Yet another subject is, however, landscape into which he incorporates both inner and outer universes; landscape perceived in all its magnificence and poetic mystery; landscape as the power of life but also as the incessant threat. Human figure, probably never missing in these works, is always heavily stylised or deformed, always to be found in extreme positions and situations, surrounded by events rushing around and full of tension. Each object is the result of great searching; in many cases, it is enveloped in curious silent atmosphere and exists as if just for its own sake, creating a world of its own.

Marian Volráb

Born Narozen **1961, Příbram, CZ**

Education Studia
1978—1982 **Specialised school of glassmaking, Kamenický Šenov**
1982—1988 **Academy of Art, Design & Architecture, Prague (prof. S. Libenský)**
1990— **Glass dept. assistant to prof. Vladimír Kopecký, Academy of Art, Design & Architecture, Prague**

Solo Exhibitions Samostané výstavy
1994 **Marian Volráb – Eliška Rožátová, Galerie Stodola, Český Krumlov, CZ**
1995 **Setkání dvou cest/Meeting of two Ways, Karlovarské muzeum, Karlovy Vary, CZ, with Eliška Rožátová**
1998 **Marian Volráb, Galerie Půda, Lomnice nad Popelkou, CZ**
1999 **Jan Jelen, Marian Volráb, Sklo, obrazy kresby, Městská Galerie, Kladno, CZ, with Jan Jelen**
1999 **Jan Jelen, Marian Volráb, The Exhibition Room of the IPB Bank, Prague, CZ, with Jan Jelen**
2003 **Setkání/Meeting, Kamenický Šenov, CZ, with Pavel Werner, Vladimír Klein, Ivan Mareš, František Janák**

Participation in Exhibitions Účast na společných výstavách
1992 **Talentbörse, Handwerkmesse, München, BRD**
—Souvstažnosti, Dům umění Brno, CZ
—Súhry 1992, Simoneglass Art Gallery, Bratislava, SK
—Sklodola, Galerie Stodola, Český Krumlov, CZ
1993 **Galerie Vetro, Frankfurt am Main, Germany**
Glass now 15th, Yamaha, Japan
Výsledky sympozia tabulového skla, Glavunion Teplice, Regionální muzeum Teplice, CZ
Fascination Glass, Gewerbemuseum Winterthur, Winterthur, Swiss
Bohemia Cristal, Real Fábrica de Cristales de la Granja, Segovia, Spain
1994 **Obrazy, sklo, plastiky, Muzeum skla a bižuterie, Jablonec nad Nisou, CZ**
—Glass Now 16th, Yamaha, Japan
—Prag Glaskunst, Historischen Residenz Bamberg, Bamberg, Germany
2000–2001 **Transfiguration of Light: Czech Contemporary Glass Sculptures, Japan.**
2001–2003 **Stanislav Libenský a jeho žáci/Prof. Stanislav Libenský and his Pupils, Praha, Technické muzeum (2001), travelling exhibiton/putovní výstava: Taiwan (2002), New York (2003)**
2002 **International Symposium of Engraved Glass, Kamenický Šenov, CZ**

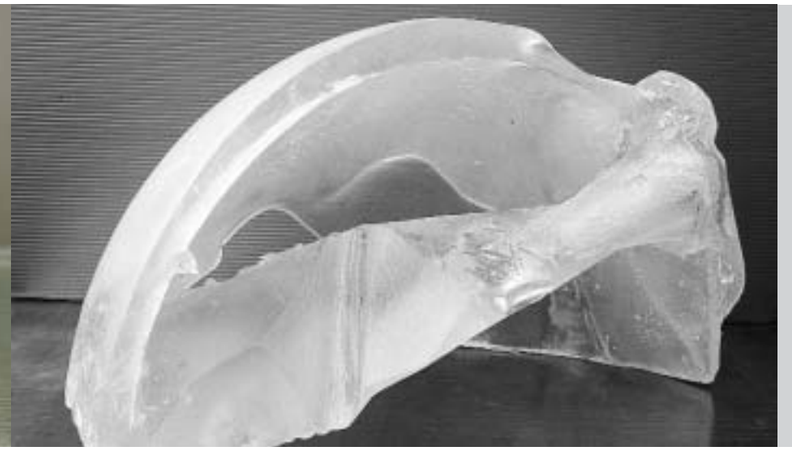

In the Middle
32 x 23 cm / 2000
The Landscape I
17 x 14 cm / 2002–2003
From Above
32 x 23 cm / 2000
Salamander
24 x 18 cm / 2001–2003
The Grip
24 x 45 cm / 2000–2003

Svět objektů Mariana Volráb

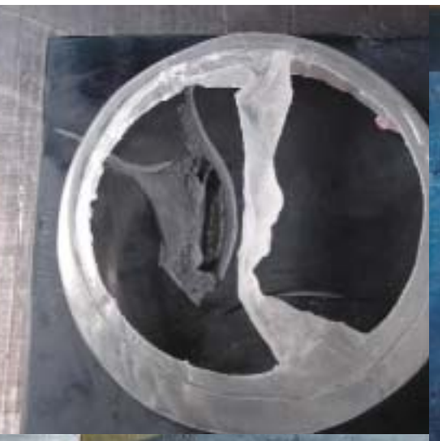

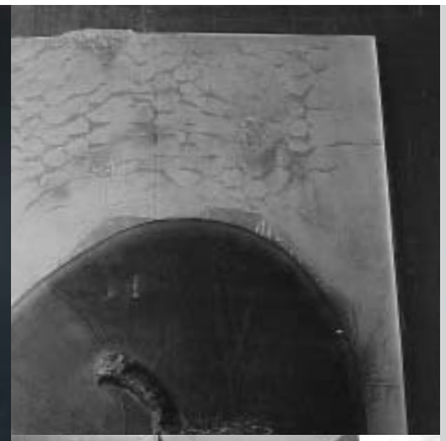

Untitled
14 x 50 x 50 cm / 2003
In Space II
8 x 52 x 52 cm / 2002

On the Margin
8 x 52 x 52 cm / 2002

On the Edge
8 x 50 x 50 cm / 2001

Between
8 x 52 x 52 cm / 2002

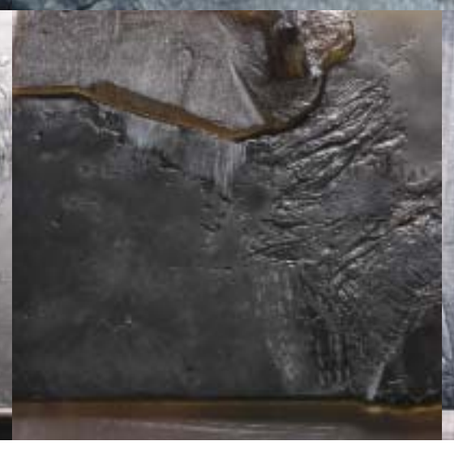
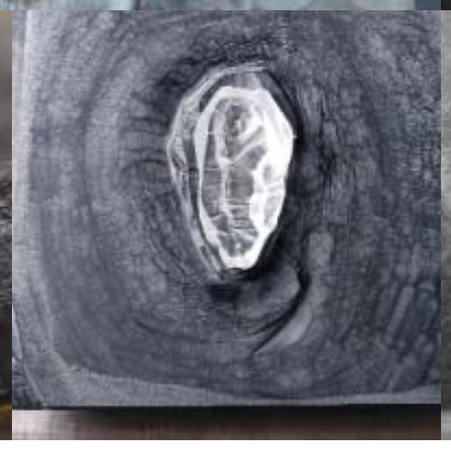

Focal Point
7 x 52 x 52 cm / 2002
The Beginning II
8 x 52 x 52 cm / 2002
The Melting Point
7 x 52 x 52 cm / 2003
On the Margin II
8 x 52 x 52 cm / 2002

Od dob svých studií se **Marian Volráb** souběžně věnuje sklářské tvorbě a malbě. Do dvou poloh však jeho tvorbu dělí jen použité médium, nikoliv téma, pro které hledá výraz v obojím. Sklo mu poskytuje nejen možnost svých barevných a světelných kvalit – kterých ostatně užívá střídmě a s rozmyslem –, ale také možnosti plastického vyjádření a možnosti použití pro něj typických struktur (provedených většinou brusivy rozličných zrnitostí), které jsou mu podobným prostředkem jako v obrazech barva. Nesoustřeďuje se na speciální řemeslnou technologii. Sklo používá v té podobě, kterou právě potřebuje – někdy jsou to hutní vrstvené duté tvary, někdy – zejména v poslední době – sám vytváří reliéfy, které taví a pak brousí.

Různé výtvarné proudy, jež se během poslední doby objevily, se Mariana Volrába téměř nedotkly. Tvrdohlavě jde svou vlastní cestou. Od počátečních let jeho tvorby je mu námětem existence lidského jedince s jeho vztahy, životními zvraty, s tíživým osamocením, s tragičností skrytou v každém z nás. Také je to ale krajina, do které zahrnuje vnější i vnitřní kosmos, vnímaná ve své velkoleposti a poetické tajemnosti, jako životní síla, ale i neustávající hrozba. Lidská figura, která v jeho dílech snad nikdy nechybí, se zde objevuje silně stylizovaná a deformovaná, v krajních polohách a situacích, obklopená proudícím děním plným napětí. Každý objekt je výsledkem velkého hledání; bývá obklopen zvláštní ztichlou atmosférou a existuje jakoby sám pro sebe – vytváří svůj vlastní svět.

René Roubíček EXPO 58 Brusel

text by Olga Zámišová / photos archive of editor

EXPO ’58 Brussels—**at this exhibition, glass artist René Roubíček had an opportunity to create a large one-of-a-kind exhibit and present his own self-contained idea about the visual possibilities of glass. The central motif consisted of a large sculpture made of colourful, manually shaped blocks of cast glass, complemented by other elements. It was entitled *Glass-Matter-Form-Expression*. It was a vision, a demonstration of a newly conceived form, which won the highest award at exhibition, Grand Prix. A year later, Roubíček made a larger version of this installation for a representative exhibition in Prague entitled *Glass—Substance, Form, Expression*. In the summer 2002 parts of this exhibit were found in the Jablonec Museum, which asked René Roubíček for restoration of this sculpture. He gladly accepted since he felt that it was a chance to transform the piece from today’s perspective and move on. He began to work on the restoration, but the Jablonec Museum withdrew its offer due to financial reasons. Nevertheless he decided to complete the work on his own, because there was interest in the sculpture both on the part of the National Gallery in Prague and Düsseldorf Museum. The restored sculpture is to be inaugurated in Düsseldorf, spring of 2005 at the exhibition “Czech Glass from the 1940s to 1980s”, where it will again become center piece of the show.**

EXPO 58 Brusel – na této výstavě dostal sklářský výtvarník René Roubíček možnost vytvořit rozměrný solitérní exponát a předvést svoji vlastní ucelenou představu o výtvarných možnostech skla. Ústřední motiv tvořila rozměrná plastika z barevných, ručně tvarovaných bloků z litého skla, kompozičně doplněna dalšími prvky. Nesla název *Sklo–hmota–tvar–výraz*. Byla to vize, velká manifestace za nově viděné sklo a získala nejvyšší možné ocenění výstavy – Velkou cenu. O rok později, pro reprezentativní výstavu v Praze, vznikla ještě rozměrnější varianta této instalace pod názvem *Sklo – substance, forma, výraz*. Před půldruhým rokem se našly části tohoto exponátu v Jabloneckém muzeu, které René Roubíčka oslovilo s nabídkou, zda by nechtěl udělat rekonstrukci plastiky. Rád souhlasil, protože cítil, že to je šance předvést dílo z dnešního pohledu a pokračovat v něm. Začal na rekonstrukci pracovat, ale muzeum od nabídky, z finančních důvodů, odstoupilo. Tak se rozhodl dílo dokončit sám. Také proto, že o plastiku projevila zájem nejen Národní galerie v Praze, ale i zahraniční výstavní síně. Svoji pouť by měla zahájit na jaře příštího roku v Düsseldorfu na výstavě České sklo od čtyřicátých do osmdesátých let, kde by měla být ústředním motivem.

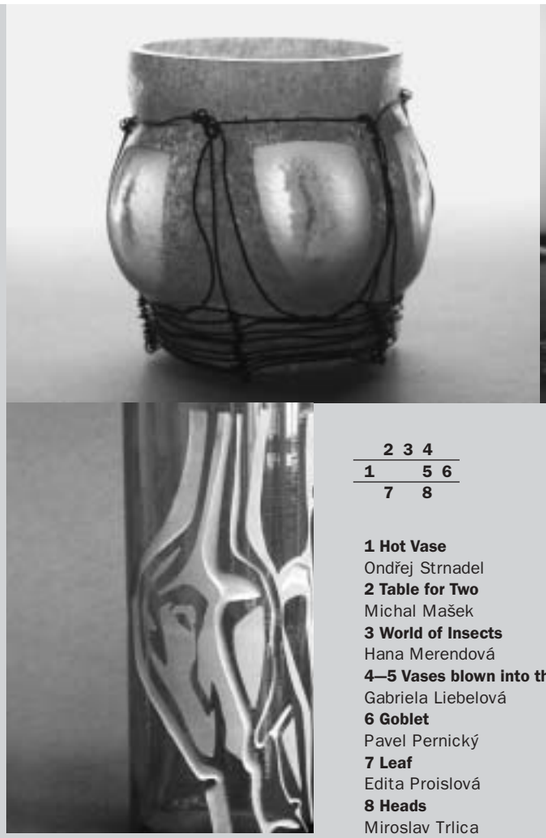

2 3 4
1 5 6
7 8

1 Hot Vase
Ondřej Strnadel
2 Table for Two
Michal Mašek
3 World of Insects
Hana Merendová
4—5 Vases blown into the chain mould
Gabriela Liebelová
6 Goblet
Pavel Pernický
7 Leaf
Edita Proislová
8 Heads
Miroslav Trlica

Glass school – Valašské Meziříčí

text by Mgr. Olga Hofmannová / photos archive of school

The glass school in Valašské Meziříčí follows the traditions of former trade and factory education.

The school was founded in 1944. Since then it has undergone many changes, which had always flexibly followed the needs of the development of glass production in the region Morava and Slezsko. Today the school is a leading centre of glass education. It prepares the students for the glass professions in art, craft and vocational branches.

Artistic training is provided by following art studios:
Commercial glass design (Jiří Šuhájek),
Glass moulding, drawing and etching (Petr Tichánek),
Drawing and painting (Leszek Wojaczek),
Design of aplied arts (Markéta Dordová),
Sculpture (Jaroslav Kolářek),
Glass painting (Lucie Petrošová).

School provides a high quality practical training, which is ensured by its own glassworks, glass painting and glass cutting workshops, and Christmas decorations workshop. Part of the practical teaching is provided by short term affiliations to different glass companies.

GLASS CENTRUM (Milan Hřebíček) is a top laboratory workplace which participates in the projects of research and development of new glass technologies and it provides professional consulting services to a smaller and medium glassworks all over the Czech Republic. GLASS CENTRUM has also significant publication activities and it presents its results on international glass conferences and technological seminars.

The school, in co-operation with the town authorities of Valašské Meziříčí and Zlín district, organizes independent expositions of both the students' and teachers' works in various galleries in the Czech Republic as well as in Europe. The works of recent students have already won many awards in different events.

Sklářská škola – Valašské Meziříčí

Sklářská škola ve Valašském Meziříčí navazuje na tradice dřívějšího živnostenského a továrního vzdělávání.

Škola byla založena v roce 1944 a do současnosti prošla mnoha proměnami, které vždy pružně navazovaly na potřeby rozvoje výroby skla na Moravě a ve Slezsku. Dnes je významným centrem sklářského vzdělávání, které připravuje studenty pro výkon sklářských povolání v uměleckých, řemeslných a učebních oborech.

Umělecká příprava je zajišťována ve výtvarných ateliérech:
Design hutního skla (Jiří Šuhájek),
Kresba a malba (Leszek Wojaczek),
Uměleckoprůmyslový design (Markéta Dordová),
Tvarovaní, malování a leptání skla (Petr Tichánek),
Sochařský (Jaroslav Kolářek),
Malování skla (Lucie Petrošová).

Kvalitní praktickou přípravu zajišťuje školní sklářská huť, malírny, brusírny a rytecká dílna, dílna pro výrobu technického skla a vánočních ozdob. Část praxe je zajišťována na stážích v různých sklářských firmách.

Součástí školy je špičkové laboratorní pracoviště GLASS CENTRUM (Milan Hřebíček), které realizuje projekty výzkumu a vývoje nových sklářských technologií a skel a poskytuje odborné poradenské služby menším a středním sklárnám po celé České republice. Významnou součástí výzkumného střediska je také publikační činnost, která prezentuje své výsledky na mezinárodních sklářských konferencích a technologických seminářích.

Škola ve spolupráci s městem, Zlínským krajem a dalšími partnery pořádá samostatné výstavy prací svých žáků i pedagogů v různých galeriích jak v ČR tak po celé Evropě, práce žáků školy získaly již mnoho významných ocenění.

“The Ilyad“ – new works by Steven Newell at the Barrat Marsden Gallery
Theme of the greek mythology using technique of blown etched re-heated and distorted glass expression. “Ilyad” is the setting of one of the first battles of “East and West” cultures. Steven Newell’s first exhibition in London in nearly 2 years.
„The Ilyad“ – nová díla Stevena Newella v galerii Barrat Marsden
Námět řecké mytologie využívající techniky foukaného, leptaného, znovu žhaveného a zkresleného skleněného vzezření. „Ilyad“ je souborem jednoho z prvních střetů „východních a západních“ kultur. První výstava Stevena Newella v Londýně téměř po dvou letech. **/ 17-18 Gt.Sutton Street, London EC1 / Tel: 020 7336 6396**
April 29—May 30, 2004
29. dubna—30. května 2004

PAST PRESENT FUTURE by William Morris at the National Glass Centre.
William Morris is a celebrated American artist, his first major show in the UK bringing together 20 years of work in this exhibition. His works are instantly recognisable, blown sculptures and vessels play with the imagery of animals, human bones and weaponry. “Bringing together the past, present and future together in a wealth of unique colour, design and technique”.
Minulost, přítomnost, budoucnost Williama Morrise v Národním centru skla.
William Morris, proslulý americký umělec, se představuje ve Velké Británii poprvé s tak významnou přehlídkou, která spojuje jeho 20-ti letou práci.
Jeho díla jsou ihned rozpoznatelná; foukané plastiky a nádoby hrající si s obrázky zvířat, lidských kostí a zbraněmi. „Spojující minulost, přítomnost i budoucnost společně s bohatostí unikátních barev, tvarů a technik“. **/ Liberty Way, Sunderland SR6, UK / www.nationalglasscentre.com**
April 1—June 6, 2004
1. dubna—6. června 2004

International Festival of Glass Stourbridge, England
International glass artists from as far a field as Prague, Venice, Budapest and the USA will converge on Stourbridge in the West Midlands over the August Bank Holiday weekend. From 25th to 30th August 2004 the historic glassmaking area around Stourbridge (England) hosts a major new international glass festival.
Mezinárodní festival v Glass Stourbridge (Anglie)
Sklářští umělci z tak vzdálených míst jako Praha, Benátky, Budapešť a USA budou v srpnu směřovat na Stourbridge na West Midlands. Od 25. do 30. srpna 2004 bude historická sklářská oblast kolem Stourbridge (Anglie) pořadatelem nového významného mezinárodního sklářského festivalu.
August 25—30, 2004
25—30. srpna 2004

International Festival of Glass & British Glass Biennale
Mezinárodní festival skla a Britské sklářské bienále (součást „British Glass Biennale”) **/ Ruskin Glass Centre, Wollaston Road, Amblecote, Stourbridge, DY8 4HF / Tel: +44 (0) 1384 399444 / www.ifg.org.uk / E-mail: enquiries@ifg.org.uk**
August 27—September 18, 2004
27. srpna—18. září 2004

Images of Light in Glass Livio Seguso’s Sculptures at M.A.V.A, Madrid
First major showing in Spain accompanied by a full colour catalogue with essay by Sylva Petrová, who describes his subjects as “Glass – Light – Space”. The artist has incorporated into the process of the execution both hot (classical Venetian) and cold techniques – grinding and cutting (besides carving and engraving) is not very typical for the Venetian glass makers. Born in Murano into a family of Glass Masters, and living in a Gothic palace in the centre of Venice, he uses colourless glass with a touch of the neutral smoky or opaque glass and occasionally stone. A rare and “must see” exhibition of the Italian artist!!!
Livio Seguso – Objekty – Obrazy světla ve skle v M.A.V.A, Madrid
Jeho první významná výstava ve Španělsku doprovázená plně barevným katalogem s esejí od Sylvy Petrové, která popisuje jeho předměty jako „Sklo – Světlo – Prostor“. Umělec se včlenil do procesu provedení obou, žhavých (klasických benátských) a studených technik - broušení a řezání. Broušení a řezání (kromě vyřezávání a rytí) není příliš typické pro benátské skláře. Narodil se v Muraně do sklářské rodiny, žijící v gotickém paláci v centru Benátek. Používá bezbarvé sklo s nádechem kouřového nebo matného skla a příležitostně i kámen. Ojedinělá výstava tohoto italského umělce, kterou si rozhodně nesmíte nechat ujít! **/ Castillo de San Jose de Valderas, Avda. De los Castillos s/n, Alcorcon, Madrid**
May 14—June 30, 2004
14. května—30. června 2004

BUQUOY’S GLASS IN BOHEMIA
On loan from Museum of Decorative Arts (UPM), Prague. Originating from Buquoy’s renowned family’s workshops, bringing together a total of 281 glass and crystal glass pieces made between 1650 and 1851 in their first exhibition in Spain.
Buquoyské sklo v Čechách
Zapůjčené z Uměleckoprůmyslového muzea v Praze. Původem z Buquoyské věhlasné rodinné dílny, spojující celkem na 281 skleněných a křišťálových děl vytvořených v letech 1650 až 1851 – poprvé na výstavě ve Španělsku. **/ Fundación Centro Nacional del Vidrio, Sala de Raspamento, Glass Museum Royal Glass Factory of La Granja (Segovia, Spain). / Tel: 921.010.700 / e-mail: rfc@fcnv.es; www.fcnv.es**
June 15—September 15, 2004
15. června—15. září 2004

MY EXTRAVAGANZA by Ioan Nemtoi
Romanian glass artist Ioan Nemtoi’s first solo show in the UK at the OXO gallery and Bargehouse at Oxo Tower Wharf). April 2004. The exhibition continues from July 7 to March 2005 at the next location, at the newly opened McLaren Technology Center, Woking Surrey, England.
MY EXTRAVAGANZA zapůjčená od rumunského skláře Ioana Nemtoie. Patří k Nemtoiově první sólové výstavě ve Velké Británii v galerii OXO a Bargehouse v Oxo Tower Wharf. Duben 2004. Výstava pokračuje od 7. července do března 2005 na jiném místě, v nově otevřeném McLaren Technology Center, Woking Surrey, Anglie.
July 14, 2004—March 2005
14. července 2004—březen 2005

Václav Cigler Objects Objekty
April–May 2004 / National Gallery in Prague, Veletržní Palace / Exhibition curator Jana Horneková duben–květen 2004 / Národní galerie v Praze, Veletržní palác / kurátorka Jana Horneková

Václav Cigler:
“I offer a confrontation of transformed reality with the primary, not the disfigured reality... For this I use, in the first place, the optical features of glass.
Glass is an exciting material. It is a matter as well as a non-matter. As real as unreal. As distinctive as an extension beyond itself, and thus casting doubt upon the experience of our senses.
Moreover, glass is perhaps the only material which can be technologically developed all the time and thus adjusted for the realization of even the most phantasmagoric images and intents.
Glass has a human character and fate.”

Václav Cigler:
„Nabízím konfrontaci skutečnosti transformované se skutečností původní, nezkreslenou...
Využívám k tomu především optických vlastností skla.
Sklo je vzrušující materiál. Je právě tak hmotou jako nehmotou.
Právě tak skutečné jako neskutečné.
Právě tak svébytné, jako sebe přesahující,
a tak zpochybňující naši smyslovou zkušenost.
Sklo je navíc snad jediným materiálem,
který je možné neustále technologicky rozvíjet
a uzpůsobovat tak k realizování i těch nejfantasmagoričtějších představ a záměrů.
Sklo má povahu a osud člověka.“

Place of Meditation (cutout)
steel ring diameter 6m, grinding glass / 2000—2004

studio glass gallery **Brian Usher**
výstava Briana Ushera ve Studio Glass Gallery v Londýně

interview **Václav Cigler**
rozhovor s Václavem Ciglerem

profile **Rubikon group**
profil skupiny Rubikon

what to see **British Glass Bienale at the Ruskin Glass Centre**
podrobnější informace o British Glass Bienale v Ruskin Glass Centre

event **opening of glass museum in Bezdružice Castle**
otevření sklářského muzea na Bezdružickém zámku

anniversary **60 years anniversary of glass school in Valašské Meziříčí**
60. výročí sklářské školy ve Valašském Meziříčí

studio**glass** spring 2004
bilingual Czech / English

63 Connaught Street, London W2 2AE
e-mail: mail@studioglass.co.uk
phone + 44 (0) 20 7706 3013
fax: + 44 (0) 20 7706 3069

Published by Vydává
The Studio Glass Gallery, London, UK
www.studioglass.co.uk

Editor in Chief Šéfredaktor
Olga Zámišová (olga.zamis@volny.cz)

Editorial Board Redakční rada
Zafar Iqbal, Michael Robinson, Ivana Mašková,
Jill Campion

© **Graphic Design** Grafická úprava
Ondřej Zámiš (ondrej.zamis@volny.cz)

Translation Překlad
PhDr. Vladimíra Šefranka, Jan Šefranka, Lucie Vidmarová

© **Authors of Articles** Autoři textů
Olga Zámišová; Zafar Iqbal; Milan Hlaveš; Paloma Pastor Rey de Vinas; Alena Volrábová; Mgr. Olga Hofmannová

© **Photos** Fotografie
Gabriel Urbánek; Petr Dörfl; Martin Polák; Pavel Štecha; Jan Jindra; editorial archives; archives of authors

Lithography Litografie
Art-D, Grafický atelier Černý
Žirovnická 3124, 106 00 Praha 10, Czech Republic
www.art-d.com

Printing Tisk
Trico, Bubenské nábřeží 306, P. O. Box 152
170 04 Praha 7, Czech Republic
trico@post.cz, www.trico-cz.com

If you wish to comment on any matters relating to this publication, please e-mail;
mail@studioglass.co.uk or olga.zamis@volny.cz

studio**glass** Quarterly publication on international glass art.
All materials © Studio Glass Gallery, London, UK